

[Jørgen Møller.]

har afholdt. Man kan vel sige, at nogle af de Anker, de har fremført, har været berettigede, andre har vel nok været lidt ved Siden af, men hvis man nu kan ordne det paa den Maade, den højtærede Socialminister har foreslaaet, tror jeg, det er godt, og saa maa vi haabe, at det vil vække almindelig Tilfredshed blandt Invaliderne.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Schaumann: Jeg kan ogsaa paa min Gruppens og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting. Lovforslaget har, som det allerede er nævnt, været underkastet en ret indgaaende Behandling i det andet høje Ting og er oversendt her til os med enstemmig Tilslutning. Man har sikkert ogsaa Ret til at hævde, at ved Gennemførelsen af dette Lovforslag stiller Danmark sig overmaade smukt og godt over for Krigsinvaliderne.

Jeg har kun at tilføje i Anledning af en Bemærkning af det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller), hvorefter der i det andet høje Ting skulde være faldet en Udtalelse om, at der kunde ønskes mere, at selv om Krigsinvaliderne kunde ønske en endnu bedre Understøttelse, er min Gruppe og jeg af den Anskuelse, at man ikke kan gaa videre, end dette Forslag angiver.

Jeg anbefaler endnu en Gang Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lausten: Jeg kan ogsaa paa mit Partis og egne Vegne støtte Forslaget, saadan som det er kommet til os fra Folketinget, og anbefale det til Vedtagelse. Jeg vil gerne til denne Anbefaling føje en Tak til den højtærede Socialminister, fordi han har fremsat Forslaget.

Jeg tror, at hvis dette Forslag nu kan vedtages i den foreliggende Form, vil det betyde en stærkt øget Tilfredshedsfølelse hos Krigsinvaliderne, og det vil betyde, at Rigsdagen ikke foreløbig behøver at beskæftige sig med Ønsker og Forslag fra den Side.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Punkter, som delvis eller helt er gennemført; jeg synes, Forslaget er blevet bedre ved Behandlingen i Folketinget. Jeg tror, det vil vække særlig stor Tilfredshed, at Forslaget imødekommer det Krav, der blev fremsat under Forhandlingerne i 1933,

og hvorefter det ene Medlem af Invalidenævnet skal være en sønderjysk Læge, der har deltaget i Krigen. Det er et af de stadig tilbagevendende Krav, der nu bliver honoreret, idet man fra den Side har ment, at det vilde være i Medlemmernes Favør — det maa jo være det, man regner med, ellers var man vel ikke gaaet saa vedholdende ind netop for dette Krav. Og selv om vi andre maaske ikke i lige saa høj Grad tror derpaa, saa kan man dog ikke uden videre afvise den Antagelse, at en Læge, der selv har prøvet Krigens Rædsler, maa forudsættes at have større Forstaaelse af dens Eftervirkninger for dem, der har deltaget i den. Efter min Mening vil Krigsinvalidernes Forening holde Gennemførelsen af dette Krav for det største Resultat, der her er opnaaet.

Et andet af de Ønsker, der fremføres over for os under Forhandlingerne dengang, var Indførelse af offentlig og mundtlig Procedure inden for Nævnet og Raadet. Dette har Ministeren ikke været tilbøjelig til at gaa med til. Det vilde være i Strid med gældende Regler, og Ministeren har ogsaa i Dag forklaret os, hvilke store Konsekvenser det vilde faa. I øvrigt mener Invalideraadet, som af Ministeren nævnt, at Hensynet til Krigsinvalidernes personlige Forhold taler imod, at disse Forhandlinger, som er af specifik lægelig Karakter, foregaar i offentlige Retsmøder. Men selv om dette Krav herefter afvises, sker der dog det, at man fremtidig mere end hidtil i Tvivlstilfælde — og det er jo kun dem, der er Tale om — vil indkalde Krigsinvaliderne til Sagens Behandling, og jeg kan kun anbefale, at denne Bemyndigelse ikke af Raadet eller Nævnet begrænses alt for meget.

Det femte og sidste Punkt, som dengang blev fremført over for os, var jo en Kritik af Nævnets og Raadets Administration. Der er Uenighed inden for begge Institutioner om Berettigelsen af denne Anke. Et Flertal betegner den som uberegtiget, hvorimod et Mindretal gaar med til en Kritik af visse af Raadets og Nævnets Handlinger, som de selv har medvirket til. Det er dog kun rimeligt, at Ministeren ikke finder noget Grundlag for at foretage sig videre paa dette Punkt. Jeg tror heller ikke, det vilde være muligt inden for Institutioner som de her omhandlede at skabe saadanne Forhold, at de kan blive forskaanet for Kritik; over for saa personlige Afgørelser som dem, der her skal træffes, vil der altid hæve sig Utilfredshed